

แม่ของโบว์

ย

โบว์ลิงค์ เศรษฐีตีนเปล่า

สองมือนั้นกุมประคองร่างเด็กน้อย แล้วค่อยค่อยก้มลงบนเปลนั้น
มือหนึ่งไขว้อีกมือหนึ่งทำงานพลัน ไม่มีวันเวลาจะพักกาย
เจ้าเด็กน้อยเริ่มเติบโตใหญ่ส่งศึกษา หาดำรัสเรียนเพียรสั่งสอน
ให้เจ้านั้นมีความรู้เป็นอาทร ก่อนเขานอนสวดมนต์ให้เจ้าฝันดี
เมื่อเจ้าล้มท่านมาคอยโอบให้ ยามเจ็บไข้ท่านดูแลไม่ห่างเหิน
... เมื่อหลังผิตท่านแนะนำชี้ทางเดิน ไม่เคยเมินมีแต่จะห่วงใย
แล้วเจ้าเล่าเคยคิดถึงท่านบ้างไหม ยามสุขใจเคยคิดถึงท่านไหมหนอ
แต่ละวันมีแต่ท่านคอยเฝ้ารอ ได้แต่ขอให้เจ้ามาอยู่ข้างกาย
เจ้าไปไหนไม่บอกท่านสักครั้ง พักหลังหลังไม่โทรหาเริ่มห่างหาย
พอท่านล้มมีไข้ไม่สบาย กว่าจจะรู้สึกสายเกินเยียวยา
ต้องให้ว่างจากงานถึงไปหา รอเวลาท่านป่วยนั้นไข้ไหม
หรือต้องรอถึงวันแม่ถึงกลับไป กอดดวงใจที่เฝ้าคอยเสียดนาที่

ย ***

พจนสารอินดามัน

วัฒนธรรม2วัฒนธรรม [วรรณกรรม](#)